

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122445363
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122445363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Ahoj, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 48 113 671, právne zastúpeného: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídiu 93, Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, E., v spore o zaplatenie 2.900,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.06.2023 č. k. 13Csp/4/2023-78, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.317,04 Eur, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,80 %.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 2.900,- Eur s ročným zmluvným úrokom vo výške 16,66 % zo sumy 2.900,- Eur od 21.11.2019, najviac do sumy 2.155,36 Eur spolu s náhradou trov konania. V žalobe uviedol, že sporové strany uzavreli dňa 24.10.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1910013099. Na základe uvedenej zmluvy žalovaná obdržala od žalobcu úver vo výške 2.900,00 Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu s dohodnutým príslušenstvom v mesačných splátkach vo výške 52,66 Eur. V dôsledku nesplácania úveru riadne a včas bola dňa 27.02.2020 žalobcom vyhlásená okamžitá splatnosť úveru.

1.3. Žalovaná sa vo veci písomne nevyjadрила.

1.4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav.

1.5. Dňa 24.10.2019 uzavrel žalobca (podnikajúci vtedy pod obchodným menom Amico Finance, a.s.) ako veriteľ, za ktorého konal sprostredkovateľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 2.900,- Eur žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 96 mesačných splátok úveru po 52,66 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, s uvedením celkovej čiastky vo výške 5.055,36

Eur, celkových nákladov spotrebiteľa v sume 2.155,36 Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 16,66%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 16,66 %. V zmluve je uvedený dátum splatnosti prvej splátky 20.11.2019 a termín konečnej splatnosti je 20.10.2027. V čl. 3 bod 3.2. písm. d/ zmluvy o úvere je uvedené, že v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok úveru je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a teda ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Upomienkou zo dňa 27.01.2020 žalobca vyzval žalovanú k okamžitej úhrade nesplatených splátok predmetného úveru v sume 157,98 Eur na označený účet s tým, že ak nebude do 25.02.2020 uhradená splátka v sume 52,66 Eur splatná dňa 20.11.2019, veriteľ bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Predmetnú výzvu si žalovaná prevzala dňa 20.01.2020. Žalobca v liste zo dňa 27.02.2020 adresovanom žalovanej oznámil, že dlh z predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 20.11.2019. Zásielku s uvedeným listom si žalovaná neprevzala v odbernej lehote a bola vrátená žalobcovi. Žalovaná na predmetný úver nezaplatila žiadne finančné prostriedky.

1.6. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia podľa § 52 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1, 2, 3 a 9 Občianskeho zákonníka, § 563 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

1.7. Súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov uzavrel, že vzťah medzi žalobcom a žalovanou je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme bezúčelového úveru. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd prvej inštancie skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti, ktorých prítomnosť v zmluve zákon vyžaduje.

1.8. V ďalšom prvoinštančný súd dôvodil, že zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal žalobcovi ako dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorú skutočnosť preskúmaval aj v prejednávanej príhode.

V tejto súvislosti zdôraznil, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len

s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa

s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Žalobca síce predložil výpis z registra nebankových informácií a Sibyla univerzálnu tlačovú zostavu, protokol vygenerovaný ku dňu 19.05.2023, v ktorých sa nachádzajú údaje o peňažných záväzkoch žalovanej, o výške jej mesačného príjmu. Výšku príjmu žalovanej overil žalobca cestou Sociálnej poisťovne. Skutočnosť, či si veriteľ overil aj ostatné tvrdenia žalovanej, ktoré žalobca uvádzal vo svojom dotazníku, súd prvej inštancie preukázané nemal. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o preverení si bonity klienta v úverovom registri, registri dlžníkov,... Súd prvej inštancie preto aj vzhľadom na ním citované rozhodnutia prijal záver, že žalobca ako veriteľ si nedostatočne splnil svoje

povinnosti, keď vlastnou činnosťou nezískal doklady, ktoré by preukazovali bonitu klienta, čím hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho sa stal úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 2 veta druhá Zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi voči žalovanej nevznikol nárok na žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny úveru t.j. sumy 2.900,- Eur.

1.9. Čo sa týka možnosti zosplatenia úveru, nakoľko žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z., a preto žalobca nebol podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. oprávnený úver predčasne zosplatiť. Preto splatnosť mesačných splátok istiny úveru ostala zachovaná podľa zmluvnej úpravy. Od 20.11.2019 do 20.06.2023 (splátka bezprostredne predchádzajúca vyhláseniu rozsudku) nastala splatnosť 44 mesačných splátok po 52,66 Eur, t.j. žalovaná mala uhradiť sumu 2.317,04 Eur. Splatnosť splátky splatnej dňa 20.07.2023 a nasledujúcich splátok úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku ešte nenastala. Preto vyhovel žalobe v časti 2.317,04 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú. Úrok z omeškania si žalobca neuplatnil.

1.10. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, keď mal za to, že žalobca bol úspešný v časti 2.317,04 Eur, v ostatnej časti t.j. v časti 582,96 Eur bola úspešnejšou sporovou stranou žalovaná. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 59,80 %.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca voči výroku II. a III., podľa odvolacích dôvodov § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) Civilného sporového poriadku. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žiadal odvolací súd, aby vo veci sám rozhodol a žalobe vyhovel.

2.2. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcom poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, ani so záverom že žalobca nemohol požadovať jednorazové zosplatenie poskytnutého úveru. Dôvodil, že pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, si od žalovanej vyžiadal všetky potrebné informácie a doklady, z ktorých pri posudzovaní bonity vychádzal. Na základe poskytnutých informácií od žalovanej žalobca vyhodnotil, že žalovaná ako spotrebiteľ bola schopná splácať špecifikovaný spotrebiteľský úver. Žalobca pred uzavretím zmluvy zisťoval informácie o príjmoch a výdavkoch žalovanej, informácie o jej rodinnom stave, ako aj ďalšie podstatné informácie potrebné pre posúdenie bonity, pričom tieto boli následne overené v príslušných registroch a poskytnuté informácie zohľadnil pri skúmaní bonity žalovanej. Zo strany žalobcu preto nedošlo k hrubému porušeniu povinností, ako to predpokladá ustanovenie § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z., z ktorého dôvodu je nesprávny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Zdôraznil že v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Žalobca vychádzal z údajov, ktoré poskytla žalovaná, a ktoré sú uvedené v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, tzv. Sibyla univerzálna tlačová zostava. Tieto údaje boli v predmetnom protokole zaznamenané k dátumu vytvorenia žiadosti teda k 23.10.2019 a nie ku dňu 19.05.2023 ako uvádza súd prvej inštancie. Žalobca overil údaj o príjme žalovanej v Sociálnej poisťovni, čoho dôkazom je výstup zo Sociálnej poisťovne. Ďalej žalobca vychádzal z údajov zaznamenaných vo výpise z registra klientskych informácií a zdôraznil, že z. č. 129/2010 nedefinuje presne, v ktorých registroch musí veriteľ preverovať bonitu klienta. Navyiac žalobca je nebankovým subjektom a nemá prístup ku všetkým úverovým registroch ako napríklad bankové subjekty.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

5. Odvolací súd vec preskúmal podľa § 380 CSP v rozsahu odvolania podaného žalobcom a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. O odvolaní žalobcu rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože vo veci nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem.

6. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne, v súlade so zásadami v § 191 CSP, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil riadne a v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP.

7. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere je nevyhnutné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

8. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

9. Odvolací súd skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

10. Odvolací súd preskúmajúc obsah odvolania žalobcu uzavrel, že odvolanie voči výroku I., ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.317,04 Eur, nebolo podané. Žalobcovi v tejto časti bolo vyhovené, preto ani nebol osobou oprávnenou podať odvolanie. V tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť uplynutím lehoty na odvolanie, z ktorého dôvodu nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

11. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

12. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Za podstatné odvolacie tvrdenia žalobcu považoval odvolací súd jeho tvrdenie, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov tvrdiac, že žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy dodržal všetky zákonom predpísané náležitosti pri skúmaní bonity žalovanej v zmysle ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie nepovažoval uvedenú odvoláciu námietku za dôvodnú.

15. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Uvedený záver je zhodný so závermi vyslovenými v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

16. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca odkazuje na údaje z univerzálnej tlačovej zostavy Sibyla, ktorú založil do spisu, z tejto z bodu 11 údaje zo schvaľovania vyplýva, že v riadku externé dôvody zamietnutia - žiadosť, je uvedené, že - klient momentálne nespĺňa kritériá, napriek tomu v riadku stav schválenia je uvedené - schválená, keď z ďalších riadkov vyplýva, že rating (riziková trieda) klienta v pásme, kde je nutné zvýšiť pozornosť. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že závery súdu prvej inštancie sú správne a s týmito sa stotožnil.

17. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1, 2 CSP vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok a miery úspechu.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

19. Žalobcom uplatnené podstatné odvolacie tvrdenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. O nároku žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však neuplatnila, ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto jej ich náhradu odvolací súd nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorýmči sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).